

Nina Kodrič

In vse bo moje, ko umrem

Na sliki

Zaradi strahu zaprta
Pred edinim svetom na svetu
Prepozna za mehke in tople roke
Na sebi
Prepozna za življenje
Na tem edinem svetu
Nastopa pred ogledalom
Joka v blazino
Kuha juhe
Počasi jih sreba
Da čas ustavi
In strah jo je sveta

Potikanja

S copati drsa po sobi
Vleče noge za seboj

Prestavlja se iz sobe v kuhinjo
Iz kuhinje v kopalnico

Pripravlja se na sneg
Na dež

Ne zmore sprejeti vseh sprememb
Ne zmore živeti vseh sanj

Gleda v tv
Briše solze

Čaka na spremembe
Na nove copate
Na novo kopalnico
Ne čaka ljudi
A čaka vse življenje

Delčki zgodbe

Prava črna polita kava
Po tleh pobira drobtinice
Nekaj jih da tudi v usta
Malo so že suhe te drobtinice
Pomaha sosedi
Ko jo zagleda skozi okno
Sprehaja se po poti spomina
Ničesar se ne spominja
Vse lepo je pozabila
Ve, da je lačna in sitna
Išče nove občutke
Skoraj pade
Potem ko se spotakne ob korenino na poti
Niha pada sopiha.
Ko pride domov
Zaspi
Ko vstane
Golta, se ne ustavi
Glasno diha
Brez občutka trga
Kose kruha
Se prenasiti in
Otopi

Sopotnika

Na poti domov ji
Pripoveduje zgodbe
O službi
O politiki
O prijateljih
Med njima pa
Je tišina
Včasih lahkotna
Danes težka.

Poslušá ga
Odpira okno
Ko se vozita proti domu
Na zadnjem sedežu
Bi sedela
Kot v taksiju
Bila bi lahkotna tišina.

Rdeča luč na semaforju
Jima zaustavi čas
Sopotnika
Se spogledata
Se primeta za roke.

Lepo mu je

Lepo mu je, ko sanja, da je sam.
Nikogar ni blizu.
Brez skrbi bo šel na oni svet.
Nihče ne bo žaloval za njim.
Ker je sam brez stisk in navezovanj.

Ko on sanja, da je sam,
Spi v majhni viseči vreči
Se ziba v zibelki
Se giba v maternici.
Že tam je bil sam.

Vse bo moje, ko umrem

Ko bom umrla
Bo vse moje
Življenje in smrt bosta moja
Ti boš moj
Če umrem pred teboj.

Če ti umreš pred menoj
Ne vem, ali boš moj
Na mizi v kuhinji bom ležala in razpadala
Če umreš pred menoj.

Če umreva skupaj
Bova drug za drugega bojevnika
Skupaj bova plesala,
Mrtvi strastni tango.

Mrtva bova živa bolj kot kdajkoli prej.